

[Skræppenborg-Nielsen.]

om ved denne lejlighed; jeg vil blot lige sige, at det er dog egentlig lidt mærkeligt, at man fra den side kun hører den slags tale, når det drejer sig om bygning af sygehuse, hospitaler og andre samfundsgavnige institutioner, medens der, når det drejer sig om militærbevillinger, ikke er nogen grænse for, hvad der må bevilges her i Danmark. Det er jo sådan — ja, undskyld jeg siger det, det kan godt være, det generer nogen, men det er der ikke noget at gøre ved — at Danmark i øjeblikket, ikke mindst når man tager den nuværende økonomiske situation i betragtning, simpelt hen er på vej til at drikke sig ihjel i militærudgifter.

Rimstad: Om det byggeri, som det foreliggende lovforslag tager sigte på, en ombygning af rigshospitalet, siger den højtæredede undervisningsminister, at det kommer til at strække sig over et forholdsvis langt tidsrum. Jeg vil mene, at en byggetid på 15 år er så lang, at det ikke for det høje ting selv i en rammelovgivnings form er forsvarligt at fastlægge eller blot uniformere en plan som den, det her drejer sig om, til et beløb af 355 mill. kr. Det burde være muligt at opdele perioden på de 15 år i f. eks. 4 byggeperioder, der hver indeholder en afsluttet sektion af denne ombygning, og efter opdelingen finansielt og bevillingsmæssigt behandle den ene sektion, før man tager fat på den næste. Jeg mener ikke, det vil være rigtigt, at tinget går med til at lovgive om denne kæmpemæssige ramme uden at sikre sig en vis form for hånd i hanke med bevillingsforløbet og med de ændringer i dette store projekt, som vil komme på grund af den lægevidenskabelige og byggetekniske udvikling over så lang en år-række.

Jeg finder også, at dette synspunkt i meget høj grad understøttes af det forhold, at de nævnte 355 mill. kr. jo på ingen måde er noget fast beløb. Tværtimod forudsætter loven meget betydelige ændringer i beløbet, dels fordi byggeriprisernes stigning hverken på den ene eller anden måde er omfattet af rammebeløbet — hvilket meget vel kan medføre en fordobling af det — dels fordi udstyr og inventar ikke indgår i bevillingen. At så byggearbejderne vedrørende militærhospitalet, der

jo nu skal ind under rigshospitalet, slet ikke omfattes af det foreliggende lovforslag, er i bedste fald ulogisk og i værste fald en åbning i systemet, hvorigennem adskillige penge kan ledes ad andre kanaler end den, folketinget har godkendt.

Jeg vil gerne ganske kort resumere vort partis stilling til denne sag. Vi ønsker, at folketinget, som efter grundloven har den opgave at give bevillingerne, skal have det bedst mulige overblik og den næreste kontakt med anvendelsen af de beløb, der gives ud i en sag som denne. Derfor bør man gå bort fra de årlige bevillinger, som ikke giver tinget — altså finansudvalget — muligheder for at gribe ind, fordi begivenhedernes ubrudte kæde inden for selve byggeriet, som er forudsætningen for et økonomisk byggeri, også forudsætter løbende uafbrudte bevillinger og altså ikke giver muligheder for en indgående kritisk gennemgang. På den anden side er som nævnt 15 år en alt for lang periode til, at man finansielt, økonomisk og udviklingsmæssigt kan binde sig til et bestemt rammebeløb, om hvilket det endog i selve forslaget er erkendt, at det ikke kan fastlægges med nogen tilfredsstillende nøjagtighed.

Vi ønsker, at hele planen opdeles i sektioner, der hver for sig kan gennemføres på omkring 4 år. For hver sektion, én ad gangen, skal folketinget give bevillingstilsagn på grundlag af gennemarbejdede, detailudformede planer med specificerede overslag og skønnede prisstigningsberegninger. Der skal altså fra teknikerens side forud foreligge en sikker baggrund for tingets bevillingstilsagn. Sådan bærer man sig ad i industrien, og der er ikke det mindste i vejen for, at man også i dette tilfælde kan bære sig ad på lignende måde. Kun herved kan byggeplanerne realiseres med fornødent hensyn til skatteydernes penge.

Lad mig tilføje, at naturligvis skal arbejdsgangen være den, at medens én sektion realiseres i henhold til de givne bevillinger, skal arbejdet med detailtegninger og prisberegninger af den næste sektion af teknikerne gøres færdigt til folketinget, så kontinuitet i byggeforløbet kan sikres. Jeg vil gerne tilføje, at det er vort partis opfattelse, at den nævnte fremgangsmåde er den eneste økonomisk forsvarlige.

Hvis man vil følge vor skitse, vil vi meget